

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 249: Forslag til lov om en børneombudsmand.

Af Bruno Jerup (EL) og Søren Søndergaard (EL). (Fremsat 24/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er jo ikke første gang, Folketinget behandler et forslag om en børneombudsmand. I foråret 1995 behandlede vi således et forslag, der var næsten magen til lovforslag nr. L 249, som vi altså nu er i gang med at behandle, og jeg kan nu som dengang erklære mig enig i de overordnede tanker bag forslaget, som er udtryk for et ønske om at styrke børns rettigheder og sikre, at børns interesser tilgodeses i samfundsudviklingen, og at børn har mulighed for at få råd og vejledning.

Men jeg er ikke enig i, at der her og nu er behov for en børneombudsmandsinstitution til at varetage de opgaver, for vi nedsatte jo den 1. juli 1994 et børneråd til at varetage netop de funktioner, der bliver beskrevet som begrundelsen for forslaget her, og Børnerådet har nu virket i omkring 3 år, og vi har faktisk set, at det har været i stand til at rejse en lang række spørgsmål vedrørende børns forhold og har været med til at præge udviklingen på flere forskellige punkter. Så jeg synes, det var et godt skridt, der blev taget, da vi satte Børnerådet i gang som et forsøg.

Det er rigtigt, at Børnerådet ikke har kunnet behandle konkrete klagesager, for sådanne sager skal behandles i det almindelige klagesystem, men rådet kan med udgangspunkt i konkrete henvendelser tage generelle spørgsmål op til behandling, og den evalueringsrapport om Børnerådet, som netop er blevet offentliggjort, peger da heller ikke på, at der generelt er beklag-

elser over, at Børnerådet ikke har haft mulighed for at behandle enkeltstager. Og holdningen er den, at det stadig væk er ombudsmandsinstitutionen, der skal varetage den opgave, og mulighederne for dét er jo netop blevet forbedret i og med, at Ombudsmandens kompetenceområde er blevet udvidet, så det også omfatter kommuners og institutioners sagsbehandling.

Jeg mener derfor ikke, at der er brug for en børneombudsmandsinstitution, men jeg synes, der er al mulig grund til fortsat at have et børneråd, og det er da også baggrunden for, at Børnerådet er indarbejdet i det forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som jo netop bliver anden- og tredjebehandlet her i Folketinget i denne uge.

Det er hensigten at gøre Børnerådet permanent og gøre det til et uafhængigt og bredt sammensat organ, der skal følge og synliggøre udviklingen i børns opvækstvilkår, tale børns sag i den offentlige debat og være rådgivende over for Folketinget, ministrene og de centrale myndigheder med henblik på at sikre, at børns rettigheder, behov og interesser tilgodeses i samfundets planlægning.

Samtidig vil jeg sige, at jeg i forbindelse med udformningen af de nærmere retningslinjer for et permanentgjort børneråd med udgangspunkt i evalueringsrapporten vil se på, om der skal ske ændringer i rådets sammensætning og kommissorium, ligesom jeg vil vurdere, om rådet skal have særlige opgaver i relation til FN's konvention om barnets rettigheder.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget om en børneombudsmand, som ifølge forslaget skal varetage en lang række af de samme opgaver, som Børnerådet på udmærket vis har varetaget og fortsat kan varetage.

Peder Sass (S):

Lad mig indledningsvis sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget – ikke fordi vi ikke sympatiserer med indholdet i forslaget, men fordi vi mener, at ønsket om at styrke børns rettigheder og sikre, at børns interesser tilgodeses i samfundsudviklingen, og at børn har mulighed for at få råd og vejledning, bl.a. i forhold til de offentlige myndigheder, fortsat skal varetages af det børneråd, som blev nedsat i 1994, idet Børnerådet jo har til opgave at fremme børns interesser, medindflydelse og rettigheder i samfundet.

Som bekendt udløber Børnerådets 5-årige forsøgsperiode denne sommer, og jeg har kun